

Goigs a llaor de Santa Clara que es canten en el seu monestir d'Arenys de Mar

Arenys de Mar

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer de Santa Clara, núm. 16
Emplaçament: Convent de les Clarisses

Coordenades:

Latitud: 41.584154521541
Longitud: 2.5460171699524
UTM Est (X): 462159
UTM Nord (Y): 4603706

Classificació

Número de fitxa: 08006 - 299
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Música i dansa
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX-XX
Autoria de l'element: Lletra de mossèn Pre Ribot, pvre. Música del mestre X. Maymí d'Arenys de Mar. Boixos d'Antoni Gelabert. Editats als Tallers de J. Prats Bernadàs, de Barcelona.
Estat de conservació: Dolent
Notes de conservació: No vigent
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Social
Titularitat: Pública
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart

Descripció

Goig a lloança de de Santa Clara, cantats al convent de Santa Clara d'Arenys de Mar. La present edició és de l'any 1953. Foren editats amb motiu del VII centenari de la mort de Santa Clara pel Taller de J. Prats Bernadàs, de Barcelona.

Iconogràficament se la representa vestida amb un hàbit franciscà i el vel al cap. A la mà dreta porta un liri, símbol de la puresa i la virginitat. La imatge no està emmarcada en cap requadre, tant sols col·locada al centre amb una franja horitzontal de color marró amb muntanyes, el convent de les Clarisses a mà dreta i un mas a mà esquerra. L'orla d'emmarcament del document està feta al boix per Antoni Gelabert que hi ha representat un seguit de tórtres volant al voltant de la santa.

El text es disposa en tres columnes sense decoració interior que diu així:

Primera columna:

ENTRADA

Del diví jardí, una rosa / llença ací la seva olor. / Canta, verge del Senyor, / el dolç càntic de l'esposa.//

Oh, talment Marta i Maria, / qui diria el goig mai vist? / visc als peus de Jesucrist / en conversa nit i dia. / L'esperit en Ell reposa / en la joia i la dolor. / Canta, verge del Senyor, / el dolç càntic de l'esposa.//

L'Esperit, com ens empara / en aquest diví recer ! Hem trobat el nostre Bé / i l'escalf de Mare Clara. / I veiem, en cada cosa, / de l'Amat la resplendor. // Canta, verge del Senyor, / el dolç càntic de l'esposa.//

Gentilíssima donzella, / Clara veu el món feliç. / És la tórtora d'Assis. / Crist la tornarà una anyella. / Seguirà a Francesc, que posa / a l'hostal de l'abandó. / Canta, verge del Senyor, / el dolç càntic de l'esposa.//

De llinatge ric i noble, / Clara vol el dia clar, / i amb Francesc, diví joglar, / serà mare d'un gran poble. / Trenca el primer cant l'alosa. / No sentiu la tebior? Canta, verge del Senyor, / el dolç càntic de l'esposa.//

Segona columna:

Estimant millor riquesa, / dóna al pobre or i joell, / i es vestia de burell / que el món té per niciesa. / Lliure, ja, de tota nosa, / ateny la perfecció. / Canta, verge del Senyor, / el dolç càntic de l'esposa.//

Amb la creu, alta senyera, / La Porciúncula us rep, / i Francesc, pàmpol del cep, / tallà vostra cabellera. / Oh Clara, com t'has desclosa / a la falç del segador ! / Canta, verge del Senyor, / el dolç càntic de l'esposa.//

Tortres enamoradisses / volen al vostre taller / i platàreu el primer monestir de les Clarisses, / Angès ve, i Beatriu gosa / abraçar vida millor. / Canta, verge del Senyor, / el dolç càntic de l'esposa.//

Tercera columna:

Catalunya us acollia / i plant`reu l'heretat. / Tramuntana i malvestat / no trencaren l'harmonia. / La ferida, si bé closa, vessa mel pel pecador. / Canta, verge del Senyor, / el dolç càntic de l'esposa.//

L'aixopluc de nostra tenda /acull nous esbarts de fresc, / enamorats de Francesc i de Clara, amb la bevenda / de la sang del Verb, que arrosa el cor de joia i perdó. / Canta, verge del Senyor, / el dolç càntic de l'esposa.//

Vivim de vostra Paraula, / Verb del Pare, i, per honor, / us fem retaule d'amor / i Anyell de la nostra Taula. / Oh altar ! La Verge ens imposa ! / L'Esperit li fa claror. / Canta, verge del Senyor, / el dolç càntic de l'esposa.//

Hem plantat novella casa / al recer d'Arenys de Mar. / Si Clara vetlla la llar, / l'Esperit manté la brasa. / No delim per altra cosa. / A l'ombra, quina frescor ! / Canta, verge del Senyor, / el dolç càntic de l'esposa.//

TORNADA

Foc d'amor damunt la llosa / Oh dolcíssima abundor! Canta, verge del Senyor, / el dolç càntic de l'esposa.//

V. Specie tua et pulchritudine tua. // R. Intende, prospere procede, et regna. //

OREMUS

Exaudi nos, Deus, salutaris nostre: ut, sicut de beatae Clarae Virginis tuae festivitate gaudemus; ita pia devotionis erudiamur affectu. Per...

Observacions:

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV).

Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1545-1563), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arranades també durant aquest període.

Història

A la part inferior, fora de l'orla s'hi pot llegir: Aquests Goigs foren de bell nou dictats per Mossèn Pere Ribot, pvre., amb melodia del Mestre X Maymí, d'Arenys de Mar i boixos d'Antoni Gelabert, editats als Tallers de J. Prats Bernadàs, de Barcelona.- Laus Deo. Any del Senyor del 1953. VII Centenari de la mort de Santa Clara.

Bibliografia

Enllaços d'interès:

[Amics dels goigs](#)

[Biblioblogs](#)

[Goigs i devocions populars](#)

GOIGS EN SANTA LLAOR DE CLARA

QUE ES CANTEN
EN EL SEU

MONESTIR
D'ARENYS DE MAR

ENTRADA

Del diví jardí, una rosa
llença ací la seva olor.
*Canta, verge del Senyor,
el dolç càntic de l'esposa.*

Oh, tament Marta i Maria,
qui diria el goig mai vist?
Visc als peus de Jesucrist
en conversa nit i dia.
*L'esperit en Ell reposa
en la joia i la dolor.*

*Canta, verge del Senyor,
el dolç càntic de l'esposa.*

L'Esperit, com ens empara
en aquest diví recer!
Hem trobat el nostre Bé
i l'escalf de Mare Clara.
I veïem, en cada cosa,
de l'Amat la resplendor.

*Canta, verge del Senyor,
el dolç càntic de l'esposa.*

Gentilíssima donzella,
Clara veu el món feliç:
Es la tórtora d'Assís.

Crist la tornarà una anyella.
Seguirà a Francesc, que posa
a l'hostal de l'abandó.

*Canta, verge del Senyor,
el dolç càntic de l'esposa.*

De llinatge ric i noble,
Clara vol el dia clar,
i amb Francesc, diví joglar,

serà mare d'un gran poble.
Trenca el primer cant l'aloïa.

No en sentia la tebior?
*Canta, verge del Senyor,
el dolç càntic de l'esposa.*

¶ Specie tua et pulchritudine tua.

Estimant millor riquesa,
dóna al pobre or i joïell,
i es vestia de burell
que el món té per nicensa.

Lliure, ja, de tota nosa,
ateny la perfecció.

*Canta, verge del Senyor,
el dolç càntic de l'esposa.*

Amb la creu, alta senyera,
La Forciúncula us rep,
i Francesc, pàmpol del cep,

tallà vostra cabellera.
Oh Clara, com t'has desclousa
a la falç del segador!

*Canta, verge del Senyor,
el dolç càntic de l'esposa.*

Tortres enamoradisses
volem al vostre taller
i plantàreu el primer

monestir de les Clarisses.
Agués ve, i Beatriu gosa
abraçar vida millor.

*Canta, verge del Senyor,
el dolç càntic de l'esposa.*

Mare sou de la fillada
que en el Crist trobà la sort,
i quan ve la vostra mort,

és innumera ocellada.
Les tortres canten la glosa
de fer el bé sense guardó.

*Canta, verge del Senyor,
el dolç càntic de l'esposa.*

¶ Intende, prospere procedo, et regna.

Catalunya us acollia
i plantàreu l'heretat.
Tranuntana i malvestat
no trencaren l'harmonia.

La ferida, si bé closa,
vessa mel pel pecador.

*Canta, verge del Senyor,
el dolç càntic de l'esposa.*

L'aixopluc de nostra tenda
acull nous esbarts de fresc,
enamorats de Francesc

i de Clara, amb la bevenda
de la sang del Verb, que arrossa
el cor de joia i perdó.

*Canta, verge del Senyor,
el dolç càntic de l'esposa.*

Vivim de vostra Paraula,
Verb del Pare, i, per honor,
us fem retaule d'amor

i Anyell de la nostra Taula.
Oh altar! La Verge ens imposa!

L'Esperit li fa claror.
*Canta, verge del Senyor,
el dolç càntic de l'esposa.*

Hem plantat novella casa
al recer d'Arenys de Mar.
Si Clara vetlla la llar,

l'Esperit manté la brasa.
No delim per altra cosa.

A l'ombra, quina frescor!
*Canta, verge del Senyor,
el dolç càntic de l'esposa.*

¶ Intende, prospere procedo, et regna.

TOURNADA

Foc d'amor damunt la llosa.
Oh dolçíssima abundor!

*Canta, verge del Senyor,
el dolç càntic de l'esposa.*

OREMUS

Exaudi nos, Deus, solutarius noster: ut, sicut de beatae Clarae Virginis tuae festiuitate gaude-
mus; ita pias devotionis erudiamur affectu. Per...

Aquestes Goigs foren de bell nou dictats per Miquel Pere Ribot, perr., amb melodia del Mestre X. Maymí, d'Arenys de Mar i tocats d'Antoni Gualbert, editats als Tallers de J. Pau Bernadina, de Barcelona.-Lluís Den. Any del Senyor del 1903. VII Centenari de la mort de Santa Clara.